

———— Cseh Katalin

LÉT-DAL

Nincs megváltás, csak irgalom,
nincs szerelem, van izgalom.
Nincs könnyű álom, csak való,
idő árján papírhajó...
Nincs már veled, csak nélküled,
hulló fénypászma, révület.
Nincs hűség, csak hosszútűrés,
nincs megnyugvás, van gondúzás.
Nincs megváltás, csak irgalom:
szívben... pulzáló csillagom.

TÚL...

Túl a réten, túl a lápon,
túl az éren, túl a nádon,
túl dombokon, hegyeken,
túl messzi tengereken,
túl a kócos fellegeken,
túl tornyokon, csillagokon,
túl a földi ricsajokon,
túl a csöndön, hallgatáson,
túl a zajló nagyvilágon,
mindenen túl, mondd, mi van?

Ott a félelem, a féltés,
ott a születendő kérdés,
ott a szerelem, az álom,
ott a sűrű szánom-bánom,
ott az átok és az áldás,
ott a reményruhás várás,

ott az öröm meg a bánat,
ott a közönség a varázslat,
ott a sóvárgás, a vágyak:
szív elkopik, ők nem válnak...

HÁZASSÁGLEVÉL

A fiókban lapul anyám
és apám házasságlevele.
Hivatalos okmány, hogy
ők holtomiglan-holtodiglan
jóban és rosszban,
jóllétben és szenvedésben,
bőségben és szegénységben...
Aztán rendre elmentek:
először apám, aztán meg anyám.
És itt maradt ez az okirat,
már senki sem kíváncsi rá,
nem kell benyújtani sehová,
nem kell hitelesített másolatot
készíteni róla... Istenem, én neked
átadom, hogy könnyű legyen a fiókom.
Őrizd tovább, vagy lebegtesd a szélben,
nézd, amint elszáll szaporán,
s fönnakad egy csillag ág-bogán...

Utóregzés

Házasságlevél, házasságlevél,
táncra pördít csintalan szél,
apám tangózik ott fenn anyámmal,
majd partnercsere az elmúlással...

MEGÉRZÉS

Valami vágy, valami félelem
átrappol most a szívemen...

valami kiáltás, valami csönd,
valami ócska, szakadt bőrönd,
valami köd, valami titok,
valami nyithatatlan szekrényfiók,
valami pokol, valami menny,
hogy maradj még, hogy el se menj,
valami átok, valami áldás,
valami elszánt angyalvárás.

Valami öröklét, valami múltékonyság:
mérik együtt a lélek hosszát...